

Chúa Nh^{át} th^ứ nhì c^ha tháng Năm hàng năm là ngày L^ị M^{ột}, ngày mà ng^{ày} i Hoa K^ỳ dành riêng ra h^èng năm đ^ể con cái và nh^{ững} ng^{ày} i trong gia đình có d^ếp bày t^o lòng quý tr^{ang} và bi^t ỏn v^ề i nh^{ững} b^éc hiⁿ m^{ìn}h. Đây là m^{ột} truy^{ền} th^{ống} hay đ^ếp, tuy nhiên, cũng gi^ững nh^{ững} bao nhiêu truy^{ền} th^{ống} đ^ếp khác, ngày L^ị M^{ột} cũng d^ể tr^ở thành n^{hi}n nhân c^ha thông l^ị và th^{ống} m^{ìn}i, làm cho ng^{ày} i ta ít nghĩ đ^ển ý nghĩa mà ch^ỉ còn là m^{ột} đ^ếp t^ot đ^ể bán hoa, bán th^{ực} ăn, bán n^{hi} trang, qu^{ần} áo.

Dĩ nhiên nh^{ững} đ^ếu trên c^ó n^{hi} có đ^ể bày t^o lòng bi^t Ỏn cách c^ha th^ứ v^ề i ng^{ày} i v^ề, ng^{ày} i m^{ìn}h trong gia đình, nh^{ững} n^{hi}u chúng ta ch^ỉ có nh^{ững} đ^ếu đó mà thi^{ếu} u đi lòng c^hm nh^{ìn} ch^{ân} thành thì chúng ta đ^ã thi^{ếu} u sót r^{ất} nhi^{nh}u. Ngày L^ị M^{ột} vì v^ề y ph^ố i quay quanh ba v^ề n đ^ể quan tr^{ang} sau đây:

Tr^{ái}c h^{ết} là lòng c^hm nh^{ìn} và bi^t Ỏn ch^{ân} thành.Nói v^ề bày t^o lòng c^hm nh^{ìn} và bi^t Ỏn ch^{ân} thành đ^ã i v^ề i nh^{ững} bà m^{ìn}h Vi^t Nam, có l^ị kh^{ông} ai có th^ể nói hay h^{ìn} nh^à th^ế H^ồ Dz^{ín}h trong m^{ìn}y câu th^ế quen thu^{ộc}: “Cô gái Vi^t Nam Ỏi! N^hu ch^ỉ hy sinh có l^ị đ^ếi, tôi mu^{ốn} n^hu m^{ìn}vàng muôn kh^óc c^hc cho lòng cô gái Vi^t Nam t^o Ỏi.”

Hy sinh, kh^óc c^hc và nh^{ững} hy sinh kh^óc c^hc đó quý giá vô vàn.

Đây là đ^ếu mà m^{ìn}i ng^{ày} i ch^{óng}, m^{ìn}i ng^{ày} i con l^{úc} nào cũng ph^ố i bi^t và c^hm nh^{ìn}. Có ng^{ày} i đ^ã nói ví von: “Thiên Chúa không th^ế l^ị m^{ìn}i n^{hi}i cùng m^{ìn}t l^{úc} n^hên Ngài đ^ã t^o d^ếng ng^{ày} i m^{ìn}h.” Dĩ nhiên Thiên Chúa có m^{ìn}t m^{ìn}i n^{hi}i m^{ìn}i l^{úc} nh^{ững} câu nói trên cho th^ế y hình l^ịnh c^ha ng^{ày} i m^{ìn}h n^hu^{ng} chính là hình l^ịnh yêu th^ếng, chăm sóc c^ha Thiên Chúa đ^ã i v^ề i chúng ta là t^o v^ề t c^ha Ngài. Chính Ngài đ^ã dùng bàn

tay

c^ha nh^{ững} ng^{ày} i m^{ìn}h hiⁿ đ^ể chăm sóc chúng ta.

Đây cũng chính là m^{ìn}c đ^{ích} c^ha Thiên Chúa khi t^o o d^ếng ng^{ày} i đ^{àn} bà.

Sau khi t^o o d^ếng muôn v^ề t m^{ìn}i loài, Chúa phán m^{ìn}i vi^c Ng^{ài} làm đ^{òn} t^ot l^{ành} ch^ỉ riêng có m^{ìn}t đ^{òn} u kh^{ông} t^ot đó là vi^c ng^{ày} i đ^{àn} ôn^g s^{óng} m^{ìn}t m^{ìn}h.

Chúa phán: “Ng^{ày} i đ^{àn} ôn^g l^ị m^{ìn}t m^{ìn}h thì kh^{ông} t^ot.” Do đó Thiên Chúa đ^ã t^o o d^ếng ng^{ày} i đ^{àn} bà đ^ể tr^ở thành ng^{ày} i

an

l^ịi, gi^úp đ^{òn} ng^{ày} i đ^{àn} ôn^g trên đ^{òn} ng^{ày} i đ^{òn} i.

Các ôn^g th^ếng đ^{òn} c^h g^ói là phái m^{ìn}h và các bà th^ếng đ^{òn} c^h g^ói là phái y^{ếu} u. V^ề ph^ố i ng^{ày} di^{ễn} th^ế xác nói chung, các bà là phái y^{ếu} u th^ết nh^{ững} chính nh^{ững} cái y^{ếu} u đu^{ối}, m^{ìn}m m^{ìn}t đó đ^ã giúp cho đ^{òn} i s^{óng} gia đình êm Ỏ, đ^{òn} ch^ỉ u. Ngày L^ị M^{ột} là ngày cho nh^{ững} ng^{ày} i đ^{àn} ôn^g trong gia đình đ^{òn} c^h nh^{ững} nh^{ững} v^ề giá tr^ị c^ha v^ề, c^ha m^{ìn}t m^{ìn}h.

Chính nh^ó bàn
tay

ân c^ón, đ^óm đang, d^óu hi^{nh} c^óa ng^ói đ^án bà mà gia đình đ^óc đ^óm m^ám, vui v^é và h^ónh phúc.
Đây cũng là đ^óu nh^óc nh^ó các bà v^é vai trò r^{ất} quan tr^úng c^óa mình trong gia đình.

Thiên ch^óc làm v^é, làm m^á gi^á đây l^óm khi th^úng b^é l^{óng} quên nh^óng ch^ó cho công danh, s^ó nghi^óp, ti^ến tài, v^ét ch^ót.

Các bà s^{óng} trong xã h^ói n^óy có nhi^{ều} d^óp d^ó ti^ến thân, đ^ó làm ra ti^ến, đ^ó chen

chân trong xã h^ói nh^ó các ông.

Tuy nhiên các bà cũng nên nh^ó r^{óng} vai trò chính y^{ếu} c^óa ng^ói đ^án bà v^én là trong mái m^ám gia đình.

Nói nh^ó v^éy không có nghĩa là các bà không đi làm hay không chen chân ngoài xã h^ói, không ph^ói nh^ó v^éy.

Các bà v^én có nh^óng ch^ó đ^{óng} r^{ất} quan tr^úng trong xã h^ói v^éi nh^óng kh^ó n^ăng và s^óc ch^óu đ^{óng} mà phái nam không có.

Tuy nhiên, đó là ch^ó là th^ó y^{ếu}, vai trò chính y^{ếu} c^óa ng^ói đ^án bà v^én là trong gia đình.

Đây là đ^óu r^{ất} d^ó b^é hi^{nh} u làm.

Hi^{nh} u l^óm th^ó nh^ót là cho r^{óng} vi^ếc nhà hay vai trò trong gia đình là không quan tr^úng là hèn kém h^ón vi^ếc ^ó ngoài.

Đây là sai l^óm l^ón nh^ót v^é vai trò c^óa ng^ói v^é ng^ói m^á trong gia đình.

Dù xã h^ói thay d^ói, dù cách s^{óng} thay d^ói, Thiên Chúa đã t^ốo d^{óng} ng^ói đ^án bà v^éi nh^óng kh^ó n^ăng, nh^óng đ^óc tính đ^ó chu toàn vai trò làm v^é làm m^á c^óa mình và đó là m^ót thiên ch^óc, m^ót đ^óu r^{ất} cao quý và đ^óp đ^ó. N^óu cho r^{óng} quanh qu^án ^ó nhà lo c^óm n^óng, nuôi con, chăm sóc ch^óng con là đ^óu th^óp hèn thì Thiên Chúa đã không ban cho ng^ói ph^ó n^ó nh^óng kh^ó n^ăng và đ^óc tính đ^óc bi^{ết} đó.

Nh^óng t^ố tr^úng l^ón trong xã h^ói ngày nay có nhi^{ều} nguyên nhân nh^óng m^ót trong nh^óng nguyên nhân chính là vì vai trò c^óa ng^ói đ^án bà đã b^é đ^ót sai ch^ó, l^ó ra ph^ói t^óp trung ^ó nhà, các bà đã đi ra ngoài quá nhi^{ều}. Nói nh^ó v^éy không có nghĩa là các bà ch^ó bi^{ết} quanh qu^án ^ó nhà nh^óng ch^ó có nghĩa là thiên ch^óc hay nhi^{ều} m^á chính c^óa các bà là đem h^ónh phúc l^ói cho ch^óng con b^éng cách xây d^{óng} m^ót mái m^ám gia đình.

Nói đ^ón đây không th^ó nào không nói đ^ón v^én đ^ó giá tr^í, đó là chúng ta ph^ói đ^ónh nghĩa th^ó nào là m^ót mái m^ám gia đình. Tôi trình bày m^ót hình ^ónh t^úng ph^ón đ^ó quý v^é th^óy rõ h^ón. Có ng^ói cho r^{óng} mái m^ám gia đình là m^ót căn nhà th^ót l^ón, th^ót đ^óp và r^ói c^ó v^é l^ón ch^óng đ^óu c^óm c^ói su^{ốt} ngày su^{ốt} tu^{ổi}n đ^ó làm đ^ó đ^ó ti^ến tr^í n^ó.

Đi làm đĩa tết mứt tết cho nên mồi ngày hố chén có vài tiếng đồng hồ để ngồi dặm mái ốm đó, con cái hố phèi ghen mứt nồi khác tết sáng sớm đón tết.

Cuối tuần, nồi không bén chén búa, giờ tết giỗ thì đi làm thêm, hoặc phèi ghen cái nhà cái vòi nòn cho sờ so vòi hàng xóm.

Cuối cùng hố trộn thành nồi lợt cho đĩa mà hố ghen là mái ốm gia đình.

Hình ảnh này có lẽ là hố quá đáng mứt tí nhè nhẹ cũng là số thết kế đĩa vòi nồi gia đình đĩa cho chúng ta thấy thế nào là giá trị thết kế đĩa.

Nồi chúng ta cho rỗng giá trị đĩa là số nồi đĩa tiễn, nồi chiên xe chúng ta đi, căn nhà chúng ta sống thì dĩ nhiên chúng ta số đeo đùi nhè nhẹ giá trị đó. Ngược lại, nồi chúng ta biết rằng giá trị đĩa là tình người, là thời gian vòi gia đình, là kinh nghiệm đập vòi người thân yêu, là duy nhất con nên người thì chúng ta số đĩa tết vào nhè nhẹ đĩa nồi. Có mứt đĩa quan trọng mà dù cho Bến không đồng ý vòi tôi đi nồi Bến cũng số phèi đồng ý, đó là thời gian đi rất nhanh Bến, mồi ngày nào mà gần 40 mồi năm qua, con chúng ta đã lòn, người chúng ta đã già, và Bến nhìn lòn xem, đĩa gì còn lòn trên đĩa nồi? Nó không phèi là căn nhà chúng ta số hay chỉ xe

chúng ta đi nồi nhè nhẹ là gia đình ta có hạnh phúc không? Con cái chúng ta số đâu? Quan hố vòi chén cùa chúng ta nhò thè nào?

Nhân ngày Lễ Mùa, chúng ta vòi a cùng nhau đĩa m qua ba vòi nòn đĩa quan trọng đó là:

1. Nhè nhẹ người đàn ông, nhè nhẹ người chén, người con phèi biết cùm nhè nồi số hy sinh và nhè nhẹ khó nhè cùa vòi, cùa mìn và bát tết đĩa u đó trong nhè nhẹ thái đĩa và hành đĩa cùa thè. Tông quà trong Ngày Lễ Mùa chén là mứt đĩa u rất nhè. Thái đĩa cùa xén trong đĩa sống hè nhẹ ngày, yêu thương, giúp đỡ và nâng đỡ, đó mồi thết là nhè nhẹ món quà mà các bà thính nhè nòn nhè tết.

2. Đĩa bao giờ coi thời gian vai trò cao quý cùa nhè nhẹ i đàn bà trong gia đình. Chăm sóc, nuôi dưỡng chén con không phèi là chay nòn nhè và chay nòn đĩa.

Đây là đĩa u các ông ghi nhè nòn đĩa quý vòi mìn hè nòn, con cái biết sốn mìn mìn hè nòn.

Và đây là đĩa u các bà ghi nhè nòn đĩa chén nhè nhẹ đĩa cùa

an

i, khích lòn nhè nhẹ cũng hanh đĩa vòi vai trò cùa mìn. Và chén nhè nhẹ hanh đĩa vòi vai trò cùa mìn, các bà cũng số ý thèc vòi thiêng chén cao đập đó đĩa chu

tòan vì biết rõng xã hòi nòi y số đĩa dàng tan rã nồi thiêu các bà biết giờ chén giòng mồi i gia đình.

3. Đĩa m thè ba có quan hòi mứt thiêu vòi nhè nhẹ giờ vòi a nói, đó là nồi u chúng ta không biết xác nhè nòn đĩa giá trị, nghĩa là không biết đâu là giá trị thết kế đĩa đeo đùi thì dù cho biết vai trò cùa mìn chúng ta cũng số không sống đúng theo vai trò đó mà chén y theo nhè nhẹ giá trị chong tàn phai số đĩa.

Trên h^{ết}, ta ph^{ải} bi^t đⁱ u n^y, dù ng^oi ta ca t^ong tình m^u và nh^éng hy sinh cao c^ha ng^oi m^u, tình th^éng và hy sinh đó không th^ế nào so sánh đ^ủc v^ì tình yêu cao c^ha đ^ủi đ^ủi Thiên Chúa dành cho chúng ta. Chính Thiên Chúa đã dùng hình nh^éng c^ha ng^oi m^u đ^ể so sánh tình yêu c^ha Ngài dành cho chúng ta nh^ésau. Chúa phán:

“M^u nào l^ài quên con đ^ủ c^ha mình, c^hỉn lòng th^éng đ^ủi v^ì con d^ù nó đ^ã mang? Cho dù chúng quên đ^ủc n^óa thì ph^én Ta, Ta s^ẽ kh^{ông} h^{ết} quên ng^oi!”

Ng^oi m^u kh^{ông} khi nào quên con mình đ^ủc, nh^éng dù cho m^u có quên con đ^ǐ n^óa thì Chúa phán, Ngài ch^éng bao gi^t quên chúng ta.

Trong ngày ghi nh^é công n^óc a nh^éng b^éc hi^tn m^uu, chúng ta cũng đ^ǐng quên ghi n^ón Thiên Chúa là Đ^éng sinh thành chúng ta, là Đ^éng đã ban cho chúng ta nh^éng bà m^u hi^tn và nh^éng ng^oi b^ém chung b^éc v^ì chúng ta trên đ^ủng đ^ủi. Hãy nh^én Chúa b^éng cách đ^ủt lòng tin tr^{ên} v^{én} n^ói Chúa, ch^éng nh^éng ghi nh^é n^ón sinh thành nh^éng c^hỉng ghi nh^é n^ón c^hu^tc, n^ón

Ngài ban cho chúng ta khi ch^éu ch^ét chu^tc t^oi cho chúng ta. Ch^ét trong h^éng ân đó ta m^ui có th^ế bi^t n^ón ng^oi khác, s^{óng} đúng v^ì vai trò c^ha m^unh và bi^t đeo đ^ủi nh^éng giá tr^ị tr^{ên} n^óng v^{ín}h c^hu^t đ^ủi.

M^uc s^ẽ Nguy^ên Th^é Ch^éng Trình Phát Thanh Tin Lành